

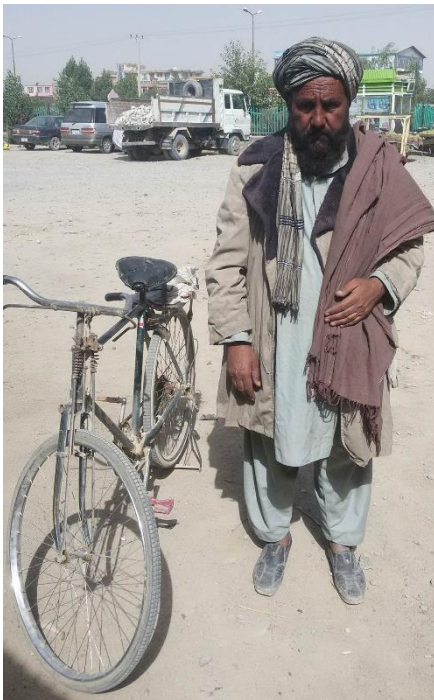
مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۱۲

ضیاءالاسلام شبراني

دا عمر دی!

په عمر باندې ممکن مور او پلار يې محمد عمر، عمرالدین، عمرجان، عمرخان او یا عمرگل نوم ایښی وي، خو لکه څرنگه چې د افغانانو دود ده ډیری نومونه را لنډوي (اختصاروی) يې نو ځکه نوموړی اوس هم ټول کلیوال د عمر په نامه پیژني.

د عمر پلار خان او نیکه یی گلډنگ نومیده.

گلډنگ په ځوانی کې خورا غښتلی او ښه نښه وپښتونکی وه پخوانیو وختونو کې کله چې د کوچیانو تجارتي قافلي کرمان ته تللي او په لاره به له یاغي سیمو څخه تیریدلي، ډیریو کسانو به هڅه کوله چې د خپلي قافلي اوبښان د گلډنگ له قافلي سره یو ځای کړی. گلډنگ به تل د قافلو د بدرگو میر وه نو له دې کبله به د دوی قافلي له یاغي سیمو څخه په امن تیریدلي، دا ځکه چې ډیری د غلو او داره مارانو مشرانو چندان د گلډنگ د قافلي مخه نه نیوله او همدارنگه کله چې به د وچکالی په کلونو کې د کندهار او هلمند سیمو د کوچیانو رمي (میري) او گلي (اوبښان) مسکي گردې ځنگله ته وړاندې تللي هلته به هم د بدرگو د میر دنده گلډنگ ته ور په غاړه وه.

گلډنگ ته په اخیر عمر کې خدای (ج) یو زوی ورکړ چې نوم یې ورباندې خان کیښود کله چې خان زلمی شو هغه هم د نوي ځوانی په منگ په خپلو همزولو کې په هر کار کې وتلی او غښتلی وه نوځکه یې پلار د سیمې په کوچیانو کې ښکلي او نیشه پیغله ورته وغوښتله، دغه ښکلي او ښایسته پیغله خالداره نومیده خالداره، لکه څنگه چې یې نوم خالداره وه هغسې ښکلی هم وه.

له خان سره د ځوانی په اولو وختونو کې ځینو نا ځوانه تربورانو ناروا او کینه را واخیستله او نوموړی یې په یو ناحقه او ناروا توپنه کې بند ته ور تپله کړ. نوموړی لس کاله د وخت په دهمزنگ زندان کې د تورو تمبو شاته تیر کړل او پیغله یې د پلار په کور پاتې شوه په دې موده کې د خان پلار، مور او خسر درې واړه په حق ورسیدل او د خالداري مشر ورور د خواری او مزدوری لپاره پاکستان ته ولاړ، څو کاله یې احوال نه وه او نه یې هم کومه پته معلومه وه، ویل کیدل چې هلته د خرکارانو سره بندي دی.

دا چې په خان باندې په زندان کې څه تیریدل یو الله (ج) ته معلوم وو، خو دلته د خالداري سپین سړي مور د خالداري، د خالداري وړوکي ورور او خور ته یوه گوله ډوډی په سوال او درويزه پیدا کوله

کله چې د خان د بند موده پوره شوه او را خلاص شو، د واده او د کور د جوړولو بندو بس یې وکړ. خان وکړای شول چې په لنډه موده کې خپل ژوند بیرته برابر کړي کله چې د ثور د کودتا په خلاف مسلحانه قیام پیل شو خان هم د جهاد د پیاوړتیا په خاطر سنګر ته ور ودانگل د ۱۳۵۸ کال د اسد په میاشت کې کله چې حکومتي قوه د غزني ولایت اړوند د واغظ او ترګان سیمو ته د عملیاتو لپاره ور وتلي وه د قوې په لیدو سره مجاهدینو وروسته تګ غوره کړ (البته د ټولو تنظیمونو گډه جبهه وه چې نوي تشکیل شوي وه) خو خان مقاومت ته دوام ورکړ او په نورو هم سنګرو یې هم اواز وکړ چې تاسو خو ویل چې جنت دي، نو اوس ولی له جنت څخه تښتي؟

د خان دا نارې به د وخت د ژوندیو مجاهدینو په یاد وي چې (هلی ژر کوئ مخ پرې را وړوئ مه یې پریردئ) خان تر هغو خپل سنګر خالي نګر تر څو شهید شو. خان شهید شو خو د ټولي قوې مخه یې تر هغه ډب کړې وه تر څو

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په څیر و لولی

له یوې خوا د ده ملګري مجاهدين پناه ځایونو ته ورسیدل او له بل لوري په قوي دومره ناوخته شو چې نور یې د وړاندې تګ جرأت ونه کړ او د خان جسد یې له ځان سره یوړ او په یو نا معلوم ځای کې یې تر خاورو لاندې کړ. خالداري ته واره یتیمان وریپاتي شول دوه لوني او زوی (عمر) په خورا غریبې او زړه چاودې یې را لوی کړل. نجوني پیغلې شوي چې په هغوی کې یې یوه د عمر په بدل ورکړه خو د خالداري به همدا قسمت وه چې د خپل نیازبین او یواځیني زوی د واده خوشحالي یې ونه لیده او د عمر تر واده مخکې له یوې دنیا ارمانونوسره له فاني دنیا نه پناه شوه.

عمر چې د دنیا ټولې ناخوالي لیدلې وې اوس یې نو هغه څوک چې د ده لپاره هم مور وه هم پلار له لاسه ورکړ، د مور غم یې دومره دروند وه چې عمر خپل دماغي توازن له لاسه ورکړ او مکمل لیونی شو. بیا د ځینو مهربانه کلیوالو لخوا د ډاکټر تر تداوی لاندې ونیول شو.

نوموړی که څه هم اوس له هغې جدي ناروغۍ ښه شوی دی، خو د خواری او غریبې جوګه نه ده. عمر اوس یو ډنګر بایسکل لري چې هغه هم کوم چا ورکړی، د سوارلی وړ نه ده یواځې د عمر د ساعت تیری او خوشحالی یوه وسیله شوی ده.

نور نو که چا کومه شپه خوراک ورته راوړ ښه تر ښه کله نو ډیری شپې له اولادو سره نهار (وړی) ویده کیري دا ځکه چې د ده ګاونډیان هم غریبان دي او اکثره یې په روز مزدوری گذاره کوي.

نو زما په لمړی قدم کې د غزني ولایت د متدینو سرمایه دارانو څخه هیله ده چې د خپل توان په کچه له عمر سره مرسته وکړي او په دوهم قدم کې یې د مجاهدينو له مشرانو اوله هغو کسانو څخه هیله ده چې اوس هم د خان شهید او نورو شهیدانو د وینو له برکته په دولت کې غوښینه ونه لري او اويا په دې نامه ځانته امتیازات غواړي.

زما غوښتنه له دغو جهادي مشرانو څخه دا ده چې د جهاد د شهیدانو ورته هیره نه کړي، د خان شهید اولادونو ته لاس ورکړي او له عمر سره مرسته ونه سپموي ترڅو دغه بیوزله لویدلی انسان له ځمکې څخه راپورته شي.

مور د دې هدف لپاره له یوه متدین وطنوال څخه غوښتنه وکړه ترڅو د عمر د ادرس د معلومولو لپاره نوموړي ته یو ګرځنده مایل ور واخلي، عمر د مایل په استعمال نه پوهیږي اوس یې یواځې د اوکې تنی دکیکارلو چل زده کړې دي.

د عمر بشپړ ادرس دا دی:

د غزني ولایت مرکز، د ښار ختیځ لور ته د علي لالا کلی دی، دې کلي ته څېرمه د کوچیانو په څو سپیرو او په خاورو خرو کیردبو کې د عمر جونګره هم ولاړه ده.

مایل نمبر: ۰۷۰۷۶۶۳۴۰۶

د اړتیا په صورت کې د عمر د ادرس د پیدا کولو لپاره دا شمیره ۰۷۹۵۵۰۹۱۱۵ ستاسو سره مرسته کولای شي.